Dosarul nr. 4-239/2025
(4-25130927-32-4-11092025)

**H O T Ă R Â R E**
**în numele Legii**

23 decembrie 2025 mun. Hînceşti

Judecătoria Hînceşti, sediul Central
Instanţa compusă din:
Preşedinte, judecător Lilia Roic-Botezatu
Grefier Daniela Ursu și Ion Simionel
Cu prezența:
Făptuitorului – *****
Reprezentantului legal al făptuitorului – Talpă Igor
Apărătorului făptuitorului – Plămădeală Tamara
În absența:
Agentului constatator al IP Hîncești – Vidrașcu Cristina

a examinat în şedinţa de judecată publică procedura contravențională cu privire la comiterea de către *****, născut la ***** domiciliat ***** IDNP ***** a faptei contravenţionale prevăzute de art. 229, alin.(3) Cod Contravențional şi,

**A C O N S T A T A T :**

La 08 septembrie 2025 de către agentul constatator al IP Hîncești, Vidrașcu Cristina a fost întocmit pe numele lui ***** proces-verbal cu privire la contravenție, conform prevederilor art. 229, alin.(3) Cod contravenţional.

În aceiași zi, având la bază prevederile art.395 alin.(1) Cod contravenţional, agentul constatator din cadrul IP Hîncești a remis procesul-verbal cu privire la contravenţie spre examinare în fond instanţei de judecată competente, fără a înainta vreo recomandare referitor la sancțiunea ce urmează a fi aplicată față de făptuitor în cazul în care ultimul va fi recunoscut vinovat de comiterea contravenției incriminate.

Astfel, la 11 septembrie 2025, în judecătoria Hînceşti, sediul Central a fost înregistrat dosarul contravențional întocmit pe numele făptuitorului ***** de către agentul constatator, pe faptul săvârșirii contravenţiei prevăzute în art. 229, alin.(3), dosarul fiind repartizat, la aceiaşi dată, prin PIGD în mod automat-aleatoriu judecătorului Lilia Roic-Botezatu.

Potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție nr.MAI06 411096 din 08 septembrie 2025, agentul constatator a constatat, că ***** în *****, la 05 septembrie 2025, aproximativ ora 14:25, conducea un mijloc de transport, de tip motocicletă cu n/î ***** pe strada din *****, fără a deține poliță de asigurare obligatorie.

În urma celor constatate de agentul constatator, la 08 septembrie 2025, în prezența lui ***** a întocmit un proces-verbal cu privire la contravenție în baza art. 229 alin.(3) Cod Contravențional, ultimul confirmând prin contrasemnătură aducerea la cunoștință a procesului-verbal cu privire la contravenție, drepturile și obligațiile, neavând care-va obiecții asupra actului întocmit.

În şedinţa judiciară, agentul constatator IP Hîncești, Vidrașcu Cristina, fiind citată legal nu s-a prezentat, motivul neprezentării nefiind comunicat instanței.

Astfel, potrivit art. 455 al. (2) CC, instanța a dispus examinarea cauzei contravenționale în absenta agentului constatator.

Persoana în privinţă căruia a fost întocmit procesul contravenţional *****, fiind citat legal, în ședința de judecată fixată, instanței a declarat că era ziua de 05 septembrie 2025, a reparat motocicleta, fiind a tatălui său, ultimul nu se folosea de ea. Dorind să o probeze, s-a dus la magazin în centrul satului, unde a parcat-o, acolo venind și poliția de sector. Consideră că nu este corect ce a făcut, trebuia să aibă permis, motocicleta să fie înmatriculată și să o i-a cu voia părinților. Trebuia să facă școala auto, recunoaște că a încălcat.

La întrebările apărătorului a declarat că procesul-verbal cu privire la contravenție a fost întocmit la Primăria din s. Stolniceni, după o lună, în prezența tatălui său, pedagog sau psiholog nu era la audiere. De revizie tehnică a auzit însă nu cunoștea că sunt astfel de acte.

Apărătoarea făptuitorului *****, Plămădeală Tamara (*mandat nr.2224140, din 14 noiembrie 2025, licență nr. 3195*), în ședința de judecată a declarat că la momentul întocmirii procesului0verbal cu privire la contravenție, agentul constatator a comis abateri disciplinare, minorul fiind audiat fără pedagog, fără prezența unui specialist. Minorul nu cunoaște care sunt actele pe care trebuie să le aibă pentru o motocicletă, nu i-au fost explicate rigorile, drepturile și obligațiile. Totodată minorul a fost audiat în absența unui pedagog, deși prezența acestuia era obligatorie, astfel probele sunt nule și nu pot servi drept temei pentru atragere la răspundere contravențională, solicitând astfel excluderea declarațiilor și anularea procesului-verbal cu privire la contravenție.

Suplimentar, la etapa dezbaterilor judiciare, apărătoarea făptuitorului a înaintat pledoarii, prin care solicită anularea procesului-verbal cu privire la contravenție, întrucât a fost întocmit cu încălcarea gravă a procedurii legale, respectiv: audierea minorului s-a efectuat fără prezența obligatorie a unui pedagog sau psiholog; Declarațiile minorului sunt lovite de nulitate, sunt administrate nelegal, nu pot fi folosite ca probă, nu pot constitui temei pentru aplicarea unei sancțiuni.

Astfel, solicitând constatarea nelegalității audierii minorului; excluderea declarațiilor minorului din materialele cauzei; anularea procesului-verbal cu privire la contravenție, ca urmare a nulității probelor administrate; încetarea procesului contravențional pe motiv că probele au fost administrate cu încălcarea garanțiilor legale și nu pot servi ca temei pentru tragerea la răspundere.

Reprezentantul legal al minorului, Talpă Igor, a susținut poziția apărătorului.

***Examinând materialul contravenţional şi analizând legislaţia relevantă, instanţa de judecată ajunge la următoarele concluzii:***

Potrivit prevederilor art. 381 alin. (4) Cod contravenţional al RM, autoritatea competentă să soluţioneze cauza contravenţională are obligaţia de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă a circumstanţelor cauzei, de a evidenţia atât circumstanţele care dovedesc vinovăţia persoanei, cât şi cele care dezvinovăţesc persoana în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, precum şi circumstanţele atenuante sau agravante.

În conformitate cu prevederile art. 452 Cod contravenţional al RM, cauza contravenţională se judecă în instanţa de judecată în şedinţă publică, oral, nemijlocit şi în contradictoriu.

În conformitate cu prevederile art. 458 Cod contravenţional al RM, judecând cauza contravenţională, instanţa este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenţiei imputate; b) existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei; c) vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional;c)existenţa circumstanţelor

atenuante şi/sau agravante; e) necesitatea sancţionării şi, după caz caracterul sancţiunii contravenţionale; f) alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei.

În conformitate cu art.425 alin.(3) Cod contravenţional, aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluţioneze cauza contravenţională, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cercetînd toate probele administrate în raport cu circumstanţele constatate ale cauzei şi călăuzindu-se de lege.

Totodată, în acord cu prevederile art.425 alin.(1) Cod contravenţional, probele sînt elemente de fapt, dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei, iar conform alin.(5) al articolului enunţat, sunt admisibile probele pertinente, concludente şi utile, administrate în conformitate cu prezentul cod.

Cercetând complet și nemijlocit în ansamblu și interconexiunea lor, înscrisurile administrate, în coraport cu normele legale incidente în domeniu, instanța conchide că vinovăţia lui *****, de comiterea contravenţiei prevăzute de art. 229, alin.(3) Cod contravenţional este demonstrată integral prin analiza coroborată a următoarelor probe administrate în cauză, atât în faza constatării faptei și documentării acesteia cât şi în faza cercetării judecătoreşti.

Deşi, făptuitorul ***** şi-a recunoscut vina, pe lângă probele cercetate nemijlocit în şedinţa de judecată, asa cum au fost interpretate, rezulta ca fapta a fost descrisa correct de catre agentul constatator. Instanţa reţine, că circumstanţele concretizate, au fost probate inclusiv prin materialele procedurii contravenţionale elucidate de instanţă în şedinţa de judecată, cum sunt: proces-verbal cu privire la contravenție din 08 septembrie 2025; infomație telefonică 112, comunicată la 05 septembrie 2025, de SSS al SP-3, Vidrașcu Cristina, precum că la 05 septembrie 2025, în *****, cet. *****, se deplasează cu motocicleta de model *****, cu n/î *****, fără a deține permis de conducere; proces-verbal privind consemnarea declarației cet. Talpă Igor, din 08 septembrie 2025, care a declarat că locuiește în ***** la data de 05 septembrie 2025, în jurul orei 08:00, a mers la muncă pe câmp, unde s-a aflat toată ziua. În jurul orei 16:00, a fost telefonat de soție, Talpă Maria, care i-a comunicat că fiul acestora, ***** a scos din curtea gospodăriei motocicleta de model *****, și a mers la magazinul din localitatea vecină, *****. Susține că nu i-a permis să se plimbe, Nicolae fără permisiune s-a urcat la ghidonul motocicletei. Motocicleta nu are certificat de inspecție tehnică și polița de asigurare; proces-verbal de audiere a persoanei în privința căreia a fost pornit proces contravențional, din 08 septembrie 2025, prin care *****, a comunicat că Locuiește în ***** La 05 septembrie 2025, în jurul orei 14:00, din curtea gospodăriei a luat motocicleta de model *****, cu n/î ***** și a mers la magazinul din ***** pentru a se întâlni cu niște prieteni. Declară că nu deține permis de conducere și motocicleta nu a fost suspusă inspecției tehnice. Proprietarul motocicletei este tatăl acestuia, Talpă Igor. Recunoaște vina și îi pare rău de cele întâmplate.

Verificând pertinenţa şi veridicitatea probelor, instanța consideră că acestea demonstrează incontestabil vinovăţia lui ***** de comiterea contravenției imputate, lipsind care-va dubii ce ar putea pune la îndoială temeinicia învinuirii înaintate, astfel încât acesta în locul și timpul indicat, conducea un mijloc de transport de tip motocicletă, cu n/î ***** pe strada din *****, fără a deține permis de conducere.

În fapt, instanța apreciază că art. 229, alin.(2), sancționează exploatarea unui vehicul fără a deține polița de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto pe suport de hârtie sau în format electronic ori în lipsa datelor accesate din sistemul informațional unic aferent asigurării obligatorii de răspundere civilă auto.

Legiuitorul urmărește astfel asigurarea unui mecanism riguros de control și prevenire a circulației vehiculelor neasigurate, o situație care ar transfera riscul prejudiciilor de la șofer la persoanele vătămate. Prin urmare, norma protejează siguranța circulației și drepturile patrimoniale ale terților.

***Obiectul juridic*** îl constituie relațiile sociale ce țin de asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto, ca instrument de garantare a reparării prejudiciilor cauzate de vehicule în trafic. Este vizat un interes public major: circularea pe drumurile publice să se facă în condiții de protecție juridico-financiară pentru participanții la trafic.

***Obiectul material*** este vehiculul aflat în exploatare, respectiv vehiculul cu care se circulă efectiv pe drumul public sau în orice alt spațiu unde legea impune deținerea unei polițe RCA.

Conform art.16, alin.(2), subiect al contravenției prevăzută de art. 229, alin.(3), este persoana care a împlinit vârsta de 16 ani.

***Latura obiectivă*** constă în acțiunea de a exploata vehiculul în lipsa unei polițe RCA.

***Latura subiectivă*** constă în faptul că contravenția se comite cu vinovăție în forma intenției sau imprudenței, privind conducerea mijlocului de transport, conducătorul cunoscând de lipsa poliței RCA.

Astfel, instanţa de judecată determină corect încadrarea juridică a contravenţiei comise de către ***** în baza art. 229, alin.(3) Cod contravenţional al RM, după indicii calificativi: Exploatarea unui vehicul fără a deține polița de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto pe suport de hârtie sau în format electronic ori în lipsa datelor accesate din sistemul informațional unic aferent asigurării obligatorii de răspundere civilă auto, iar prin admiterea unor astfel de încălcări este prevăzută sancţiunea cu amendă de la 30 la 60 de unități convenționale, cu aplicarea a 2 puncte de penalizare.

Drept urmare, instanţa reiterează, că în urma examinării cauzei contravenţionale, în şedinţa de judecată, instanţa a constatat cu certitudine, că la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție, agentul constatator a respectat prevederile art. 443 CC, iar careva temeiuri care ar duce la nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenţie din 08 septembrie 2025, nu au fost stabilite.

Or, sub aspectul legalității, analizând modul de întocmire a procesului-verbal, instanța reține că acesta respectă dispozițiile imperative ale legii, nefiind incidentă niciunei dintre cauzele de nulitate prevăzute de Codul contravențional. Mai mult, procesul-verbal cu privire la contravenție completat în privinţa făptuitorului a fost întocmit în prezența acestuia, faptul dat fiind consemnat prin semnătura ultimului, respectiv acesta cunoaște că în privința sa a fost întocmit proces-verbal contravențional, iar în momentul întocmirii procesului verbal care-va obiecții nu a înaintat, fapt a cărui semnificaţie nu poate fi decât aceea a acordului cu privire la menţiunile consemnate în procesul verbal cu privire la contravenţie.

În fapt, instanța, examinând argumentele apărătoarei făptuitorului, potrivit cărora audierea minorului s-ar fi efectuat cu încălcarea rigorilor procedurale, în lipsa unui pedagog sau psiholog, reține că aceste susțineri sunt eronate și nu pot fi primite. Astfel, apărătoarea invocă existența unei obligații legale a organului constatator de a efectua audierea oricărui minor exclusiv în prezența unui pedagog sau psiholog, însă o asemenea obligațiune nu se regăsește în conținutul dispozițiilor art. 384 Cod contravențional, care reglementează expres care sunt drepturile persoanei în privința căreia a fost pornit proces contravențional. Norma menționată nu instituie vre-o exigență referitoare la prezența obligatorie a unui pedagog sau psiholog în cazul audierii contravenientului minor.

Totodată, instanța constată că în speță au fost respectate în mod integral rigorile procedurale prevăzute de lege, audierea minorului realizându-se în prezența reprezentantului său legal, Talpă Igor, aspect confirmat prin semnătura acestuia din procesul-verbal cu privire la contravenție. Prezența reprezentantului legal asigură exercitarea drepturilor procesuale ale minorului, inclusiv garantarea caracterului voluntar și conștient al declarațiilor sale, în conformitate cu principiile generale ale protecției minorilor în procesul contravențional.

Mai mult, instanța ține să sublinieze că obligația de a asigura prezența unui pedagog sau psiholog apare exclusiv în situațiile expres prevăzute de lege, respectiv doar la audierea martorului minor, în temeiul art. 388 alin. (9) Cod contravențional. Legiuitorul a distins astfel între calitatea minorului martor, care necesită prezența unui pedagog sau psiholog pentru protejarea interesului superior al copilului și calitatea de minor contravenient, pentru care legea nu impune o asemenea formalitate suplimentară. Ca atare, instanța apreciază că organul constatator a acționat în deplină conformitate cu prevederile legale, iar declarațiile minorului, obținute în prezența reprezentantului legal, nu sunt lovite de nulitate și constituie mijloace de probă valabil administrate în cauză.

Referitor la argumentul apărătoarei potrivit căruia minorul nu ar fi fost asistat de un apărător și nu i s-ar fi explicat drepturile și obligațiile procesuale, instanța reține caracterul vădit nefondat al acestor susțineri. Potrivit dispozițiilor Codului contravențional, dreptul la apărător este garantat, însă nu este un drept a cărui exercitare să fie obligatorie sau a cărui asigurare să cadă în mod automat în sarcina agentului constatator. Contravenientul are posibilitatea, nu obligația, de a recurge la serviciile unui apărător, iar organul constatator nu are obligația legală de a desemna un apărător din oficiu în absența unei solicitări exprese din partea persoanei audiate sau a reprezentantului legal al acesteia, confirm art. 378, alin.(2) Cod contravențional. Mai mult, din analiza actelor dosarului nu rezultă că minorul sau reprezentantul său legal ar fi formulat vre-o obiecție referitoare la modul de consemnare a celor declarate ori la pretinsa lipsă de informare privind drepturile procesuale. Astfel, procesul-verbal a fost semnat fără rezerve, ceea ce demonstrează că minorului și reprezentantului său legal le-au fost aduse la cunoștință circumstanțele reținute și drepturile corespunzătoare.

Cu privire la argumentul apărării potrivit căruia minorul nu ar fi cunoscut obligația deținerii unei polițe RCA valabile, instanța menționează că necunoașterea legii nu poate constitui temei de înlăturare a răspunderii contravenționale. Conform principiilor fundamentale ale dreptului contravențional, orice persoană fizică, inclusiv minorul care a atins vârsta răspunderii contravenționale, este ținută să respecte normele legale și să se informeze cu privire la obligațiile ce decurg din regimul juridic al vehiculelor. Or, art. 229 alin. (3) Cod contravențional stabilește în mod expres răspunderea pentru exploatarea vehiculului fără poliță RCA, iar legea nu prevede vre-o excepție pe motivul necunoașterii acestei obligații. De altfel, în momentul efectuării activităților de conducere a vehiculului, minorul acționează ca subiect al răspunderii contravenționale, fiind ținut să respecte condițiile legale privind circulația vehiculelor și regimul asigurării obligatorii de răspundere civilă auto.

În raport cu toate aceste considerente, instanța reține că motivele invocate de apărătoare nu sunt apte să înlăture caracterul legal al actului de constatare, iar procedura de audiere a minorului a fost realizată cu respectarea normelor Codului contravențional. Ca urmare, declarațiile contravenientului minor sunt valabile, legal administrate și pot fi avute în vedere la soluționarea prezentei cauze, iar argumentele vizând pretinsele încălcări procedurale se resping.

În acest context, instanța consideră relevantă jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului referitoare la standardele aplicabile minorilor în procedurile cu caracter sancționatoriu.

în cauza *Blokhin c. Rusiei*, Curtea a subliniat că minorii trebuie să beneficieze de garanții procedurale sporite, însă nu orice absență a unui psiholog conduce automat la o încălcare a art. 6 CEDO, criteriul decisiv fiind asigurarea efectivă a protecției interesului minorului prin alte mijloace, precum prezența reprezentantului legal, explicarea drepturilor și lipsa oricărei forme de constrângere. În același sens, în cauza *Panovits c. Ciprului*, CtEDO a reținut că, în cazul minorilor, absența apărătorului nu constituie prin ea însăși o încălcare a Convenției dacă împrejurările audierii demonstrează că minorul și-a exercitat drepturile în mod efectiv și a fost asistat de reprezentantul legal, iar declarațiile nu au fost obținute prin presiuni sau abuzuri.

Raportând aceste principii la speță, instanța constată că minorul a fost audiat în condiții de deplină legalitate, în prezența reprezentantului său legal, fără indicii de presiune sau lipsă de transparență procedurală, iar drepturile i-au fost aduse la cunoștință. În aceste condiții, afirmațiile apărătoarei nu pot conduce la concluzia încălcării vreunor garanții convenționale, în sensul jurisprudenței CtEDO.

Instanța, analizând materialitatea faptei și poziția procesuală a făptuitorului, constată că ***** a comis fapta contravențională prevăzută de art. 229 alin. (3) Cod contravențional, constând în exploatarea unui vehicul fără a deține polița de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto. Această circumstanță este confirmată în mod direct și nemijlocit de declarațiile făptuitorului, care și-a recunoscut vinovăția atât în etapa audierii de către agentul constatator, cât și ulterior, în cadrul examinării cauzei de către instanța de judecată. Recunoașterea faptei de către contravenient constituie un mijloc de probă veritabil, având valoare probatorie sporită atunci când se coroborează cu celelalte materiale din dosar.

Totodată, declarațiile minorului se coroborează în mod concordant cu cele ale reprezentantului său legal, Talpă Igor, care a confirmat fără echivoc faptul conducerii mijlocului de transport fără a deține o poliță RCA valabilă. Prezentul probatoriu relevă existența unui tablou factual unitar, lipsit de contradicții, în care poziția făptuitorului și cea a reprezentantului legal converg spre aceeași concluzie: recunoașterea integrală a circumstanțelor de fapt. În dreptul contravențional, recunoașterea faptei nu constituie o simplă declarație de circumstanță, ci un indiciu puternic al vinovăției, cu atât mai mult când aceasta este lipsită de ambiguități și este susținută prin alte mijloace probatorii.

În ceea ce privește valoarea probatorie a recunoașterii, instanța reține că, în conformitate cu principiile consacrate în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, recunoașterea vinovăției este un mijloc de probă valid, cu condiția ca aceasta să fie făcută în mod voluntar, conștient și în absența oricărei presiuni. În cauza *Panovits c. Ciprului*, Curtea a reținut că declarațiile persoanei, inclusiv ale minorilor, pot fundamenta o răspundere contravențională sau penală dacă sunt date în condiții care permit exercitarea efectivă a drepturilor procesuale și nu există elemente de constrângere sau influențare.

În raport cu aceste considerente, instanța apreciază că recunoașterea vinovăției de către făptuitor, coroborată cu declarațiile reprezentantului legal, constituie un probatoriu suficient, complet și concordant pentru a stabili existența vinovăției sub forma intenției directe. Minorul, cunoscând că conduce vehiculul și fiind conștient de lipsa poliței de asigurare RCA, a acceptat în mod voluntar încălcarea normei legale, întrunind astfel latura subiectivă a contravenției prevăzute de art. 229 alin. (3) Cod contravențional. În consecință, instanța reține existența faptei, vinovăția contravenientului și temeinicia sancționării acestuia în limitele legii.

Cum săvârşirea contravenției şi vinovăţia contravenientului au fost dovedite, instanţa urmează să dispună sancționarea acestuia proporţional gradului de pericol social al faptei comise şi periculozităţii acesteia.

Cu privire la individualizarea sancțiunii, este necesar ca sancțiunea aplicată să fie proporțională cu pericolul social concret al faptei comise, acest pericol fiind apreciat în fiecare caz în parte prin raportare la vătămarea adusă valorilor sociale ocrotite de lege, la persoana și atitudinea contravenientului, la împrejurările în care au fost comise faptele.

Nu în ultimul rând trebuie avut în vedere că aplicarea unei sancțiuni nu reprezintă un scop în sine, ci trebuie să aibă ca rezultat conștientizarea contravenientului de împrejurarea că a săvârșit o faptă antisocială, precum și descurajarea, pe viitor, de a mai comite astfel de fapte. Analizarea acestor aspecte trebuie să se facă în fiecare caz în parte, ținând seama de toți factorii subiectiv și obiectivi.

Conform prevederilor art. 9 alin. (1) din Codul contravențional, la aplicarea legii contravenţionale se ţine cont de caracterul şi de gradul prejudiciabil al contravenţiei, de persoana făptuitorului şi de circumstanţele atenuante ori agravante.

Potrivit prevederilor art. 41 din Codul contravenţional, sancţiunea contravenţională se aplică în funcţie de caracterul şi de gradul prejudiciabil al contravenţiei, de caracteristica persoanei şi de circumstanţele atenuante şi agravante.

Ținînd cont de criteriile generale de invidualizare a pedepsei instanța de judecată constată în calitate de circumstanțe atenuante: săvârşirea contravenţiei de către un minor.

Circumstanțe agravante pe cauză n-au fost stabilite.

Astfel, reieşind din materialele prezentate în şedinţa de judecată şi sancțiunile prevăzute de legiuitor, ţinând cont de prevederile art. 41 din Codul contravenţional, luând în considerație că vinovăția cet. ***** în comiterea faptelor imputate a fost dovedită prin probe pertinente și admisibile, instanța de judecată consideră că contravenientul se poate corija, iar scopul sancţiunii contravenţionale, prevăzut de art. 2 din Codul contravenţional, poate fi atins prin aplicarea unei sancțiuni minime și anume amendă în mărime 30 unități convenționale.

Astfel, se aduce la cunoştinţă contravenientului că conform prevederilor art. 34 Cod contravenţional, în cazul achitării amenzii în decurs de 72 ore, mărimea acesteia se reduce în jumătate, iar în cazul neexecutării sancţiunii în decursul a 30 zile, aceasta poate fi dublată sau comutată cu o pedeapsă mai aspră, inclusiv şi arest contravenţional.

Se somează contravenientul asupra faptului că potrivit prevederilor art.315 Cod de executare „amenda se achită de către contravenient în mod benevol, în termen de 30 de zile de la data aplicării ei”, or în cazul neexecutării benevole în termenul stabilit de lege a sancțiunii aplicate urmează a remis executorului judecătoresc documentul executoriu pentru încasarea silită.

În concluzie, instanța reține că procesul-verbal este legal și temeinic, fapta contravențională a fost dovedită și în acest sens de impune aplicarea sancțiunii sub formă de amendă în cuantum minim și anume 30 unități convenționale ceia ce constituie 1 500 lei.

În baza celor expuse mai sus și în conformitate cu prevederile art. art. 63, 393 – 395, 460, 462 Cod Contravenţional al RM, instanţa

**h o t ă r ă ș t e :**

***** se recunoaşte vinovat de comiterea contravenţiei prevăzute de art. 229 alin. (3) Cod Contravenţional al RM şi în temeiul normei menţionate i se stabileşte sancţiunea sub formă de amendă în mărime de 30 ( treizeci ) unităţi convenţionale, ceea ce constituie 1 500 ( una mie cinci sute ) lei.

Hotărârea cu drept de recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Hînceşti.

Preşedintele şedinţei,
Judecător /semnat/ Lilia Roic-Botezatu
Copia corespunde originalului
Judecător Lilia Roic-Botezatu